No. 35. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag. 23 Maart.

Ingezonden Stukken.

Uitlegging van eene amplíatie.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

De *Middelburgsche Courant* behelst in haar No. 34 van 20. dezer, eene ampliatie van art. 1. van het reglement op de invordering van het stedelijk *additioneel* aldaar, luidende als volgt:

» De vleeschhouwers, varkenslagers, en alle andere personen, welke eenig stuk vee ter schatting aangeven, zijn verpligt, bijaldien de schatters de waarde van zoodanig vee naar de wezenlijke wigt verlangen te bepalen, om hetzelve *ten kunnen koste* naar de stedelijke waag te vervoeren, ten einde aldaar voor stads rekening te worden gewogen."

Steller dezes dit lezende, vroeg zich af, op wie slaan die woorden: *ten kunnen koste?* op de *vleeschhouwers* en *varkenslagers*, dan wel op de *schatters?*

Den algemeenen regel volgende, dat daar, waar er van *betaling* de rede is, er geen twijfel bestaat, dat dit alleen den burger, den particulier gelden kan, en geenszins de ambtenaren, tot welker attributen slechts behoort, *te ontvangen*, — dien regel volgende, zeg ik, zouden die kosten komen ten laste der *vleeschhouwers of varkenslagers*.

Maar het is toch waar, dat zij, welke onmiddellijk vóór dat men van die kosten lecst, gemeend worden, DE SCHATTERS zijn, en, zoo als het spreekwoord zegt: *» lest haugt best:"* zoodat het dan toch zeer mogelijk » kon zijn, dat door de stedelijke » regering bedoeld was, dat de kosten van vervoer » ten laste der *schatters* zouden komen."

Zie hier, op welke gronden, mijnheer de Redacteur, ik *deze* uitlegging voor de meest aannemelijke houde, behoudens natuurlijk mijn respect voor beter oordeel.

1°. Zal, naar alle aanzien, het *schatloon* toch blijven gerekend worden, en dit zal toch niet verdiend zijn, wanneer de schatter niet *schat*, maar vordert, dat de waarde naar de wigt, *voor rekening der stad*, aan de stedelijke waag bepaald wordt. Zoo heeft hij dan slechts weinige woorden te spreken, en verrigt *geen werk*; altans *dat* werk niet, waarvoor het schatloon verschuldigd is, evenmin als hij de minste verantwoordelijkheid voor eene gedane schatting te dragen heeft, die, hoe *foutief* en beleefd de heer Controleur te allen tijde jegens de ingezetenen en zijne onderhoorige ambtenaren ook zij, toch altijd eene verantwoordelijkheid blijft jegens eenen hoogeren ambtenaar, wegens een verrigt werk.

2°. Middelburgs burgervaderen, zoo veronderstel ik, zullen hebben ingezien, dat dit een en ander voor de schatters eenen te sterken prikkel zou zijn, om — in het geheel niet meer te schatten, maar om al het vee te doen *wegen*, en dus hun schatloon *om niet* te ontvangen, en om dit *toch* te kunnen zullen H. E. A. vermeend hebben, dat, wanneer de schatters niet schatteden, maar de waag verkozen, zij ten minste voor deze ontheffing van hunne taak, uit het desniettemin te genieten *schatloon* altans de kosten van den vervoer naar de waag moesten voldoen.

3°. Zullen genoemde burgervaderen mede hebben ingezien, dat eenige beperking voor de schatters wel nöodig was, opdat zij niet diegenen der vleeschhouwers of varkenslagers, met welken zij niet bijzonder bevriend zijn, te veel zouden lkwellen; want oppervlakkig beschouwd, is wel het laten wegen van een beest zulk een groote of lastige zaak niet; maar bij den keper bezien, zal het dit, toch zeer dikwijls weten.

Ik weet niet, mijnheer, of UEd. wel eens uwe aandacht gevestigd hebt op diegenen slagters knecht, belast met den vervoer van een onnoozel, maar niet regt begrijpelijk *kalf*, en wat daarbij doorgaans op het gezigt van zulk eenen knecht te lezen is.

Zoo het al geene *woede* is, dan zal het toch dikwijls weinige graden daar beneden zijn; en men houdt het dan ook als eene schoone prosf van de geschiktheid, bekwaamheid en het geduld van zoodanigen knecht, wanneer hij, hoe lang hij dan onder weg blijve, zulk een kalf van het schip naar den stal brengt, zonder zich door het uitspreken van een zeer aanzienlijk getal vloeken te hebben bezondigd.

De Deurwaarder JOVIAL zou zeggen: *» j'ai fait une chanson la dessus."* Zulk een kunstenaar ben ik niet; doch tot staving van mijn gevoelen, plaats ik hier in eene noot een uittreksel uit eene reisbeschrijving langs den Rijn, waarunt blijft, dat het vervoeren van een kalf ook in *die* streken geene zoo geringe en gemakkelijke zaak is, en zij met veel tijdverlies gepaard gaat, waarin eigenlijk wel de meeste kosten van vervoer zouden gelegen zijn; want een knecht, die daarmede belig is, heeft zijne handen vol genoeg *en kan in dien tijd niets anders doen.* (*)

Buiten *dit* bezwaar, zullen de burgervaderen ook nog een ander overwogen hebben, dat van meer gewigtigen en gevaarlijken aard is, namelijk: H. E. A. ofschoon wetende, dat in meerdere plaatsen, in Holland en elders, ook de zware slagtbeesten voor de bepaling van den accijns gewogen worden, zullen nogtans bedacht zijn geweest, dat het vee in *die* streken, ten gevolge der vele veemarkten aldaar gehouden, en het brengen der beesten naar, op en van die markten, veel meer aan het gezigt van het leven en gewoel eener volkrijke stad gewoon, en deszelfs vervoer dien ten gevolge, veel gemakkelijker doet zijn.

Hier, daarentegen, is dit niet het geval, want men weet, dat op *onze* beestenmarkt ter naauwernood van tijd tot tijd een vijf- of zestal kalveren te koop worden aangeboden.

Zeer dikwijls gebeurt het dan ook, dat een jong, sterk en zwaar beest, ter slagting uit de weide gehaald zijnde, bij het gezigt van zoovele nieuwe en vreemde voorwerpen, als eene stad aanbiedt, en door de vele beweging verschrikt, lijk als een razende op een loopen zet, zoodat ter naauwernood de krachten van eenen HERCULES in staat zouden zijn, zulk een dier in toom te houden en zich falsoenlijk te doen gedragen.

Daar de stallen onzer slagters in 't algemeen nog al veel in achterhuurten en niet ver van de buitenzijden der stad gelegen zijn, waar weinig leven en beweging is, loopt zoo iets tegenwoordig doorgaans nog al gelukkig af. Maar wanneer het eens bijna tot regel worden zal, die beesten van de stallen, door het meest bevolkte en levendigste gedeelte der Stad, ter weging naar de waag te voeren, zou het zeer te vreezen zijn, dat daaruit nu en dan gevaarlijke gevolgen en hoogst onaangename tooneelen voortvloeiden.

Ook *dit* zal het waarschijnlijk geweest zijn, hetwelk door de burgervaderen overwogen werd, en waarom zij moenden, de schatters eenigzins in het naar de waag zenden der beesten te moeten tegen gaan, door de kosten van vervoer te *kunnen* laste te brengen. Eindelijk;

5°. Kan de bedoeling daarmede ook zijn, dat de schatters zich voortaan zooveel mogelijk zullen onthouden van, zoo als in den laatsten tijd onderscheidene malen door de waag geconstateerd is, het geval te zijn geweest, aan de beesten eene *te* groote wigt en *te* hooge waarde toe te kennen; want doen zij nu *dit*, dan kan de slagter daarmede natuurlijk geen genoegen nemen; dan gaat men naar de waag, maar dan ook moeten de kosten van vervoer, (zoo altans mijne opvatting van den zin der ampliatie juist is,) uit het schatloon worden betaald, en dan blijft hier natuurlijk niet veel van overig.

Ziedaar, mijnheer de Redacteur, de gronden voor *myne* uitlegging der ampliatie. Wie er nog andere en betere weet, moge ze opgeven!

(*) In de luimige reis langs den Rijn, door *Thomas Hood*, bij G. *J. A. Beijerinck* te Amsterdam, 1840, leest men, bladz. 233, het volgende:

» De dikke man met den dikken stok gaat vooraan, dan komt het waggelende kalf, en ten laatste de dikke hond. Op eene zeer regelmatige wijze springt de dikke hond, nu aan de eene, dan aan de andere zijde van het kalf, hetwelk door een natuurlijk instinct twijfelende, of die sprongen niet voor zijn vermaak moeten dienen, stil blijft staan, om zijn vier voetigen metgezel eens pots aan te kijken. Dewijl dit een oponthoud veroorzaakt, begint de dikke man aan het touw te rukken, alsof hij den kop van het arme dier af wil trekken, hetwelk natuurlijk zoo hard als het kan, achteruit gaat. Dan houdt de dikke man op met trekken, maar achter het kalf gaande, begint hij het uit al zijn magt voort te duwen, waarbij hij geen andere baat vindt, dan dat het kalf na een paar schreden regts of links gedaan te hebben, een sprongetje maakt, en zich op eens met zijn kop bevindt, waar zijn staart zijn moest, te weten, naar de plaats gekeerd, van waar het gekomen is. Dan wordt het omgezet en weder in behoorlijke rigting geplaatst, eene zeer moeijelijke manoeuvre, want terwijl dezelve verrigt wordt, houdt de dikke hond niet op de zaak zeer ongemakkelijk te maken, door rondom en tusschen de beiden partijen in te springen. Nu begint de dikke stok zijn rol te spelen, met welke de dikke man den dikken hond bedreigt, die een afstand van circa twaalf ellen uit de zijde springt — het kalf springt dozen in eene spoedige furieuse terna — het touw geraakt om de beenen van den dikken man verward — en de geheele zaak zit dwarsdoor in de war! Duizenden! Maar ten laatste geraakt het weder los. Het lastige kalf, hoezeer volgens alle grondbeginselen van matigheid opgevoed, gaat voort met van den eenen kant van de straat naar den anderen te springen, en weigert ten laatste een poot meer te verzetten — de dikke man geeft het met zijn dikken stok een prik, en het valt neder op straat. Dan ligt de dikke man in luttele wanhoop het kalf rondom de straat te en op zijn schouders te dragen, het tot dat bijvoodelijk » vermoeid is — zet het kalf op zijne eigene pootjes neder — de dikke hond springt er als te voren rondom heen, en dan — De Cire!"

Nieuwtijdingen.

ENGELAND

LONDEN, den 17 Maart. Een der dagbladen wil met zekerheid weten, dat de Fransche Regering zich niet in de besluiten der Londensche Conferentie, tot dito regeling der Oostersche zaken, heeft vereenigd, en dat de heer *Guizot*, bij gelegenheid der discussien over de wet op de fortificatien, nte dedeelingen dezelve aan de Kamer der Pairs doen zal.

— *Edward Jones*, de jongeling die reeds tweemalen van zich heeft doen spreken, door het paleis der Koningin heimelijk binnen te sluipen, en dáárvoor de laatste maal tot eene gevangenis van drie maanden veroordeeld was, heeft, weinige dagen na daaruit ontslagen te zijn, zijnen lust tot zoodanige bezoeken weder niet kunnen wederstaan, en is Maandag morgen op nieuw in een der vertrekken van dat paleis gevonden, waarvan hij indien men hem gelooven mag, reeds verscheidene gedeelten, onder anderen de troonzaal, bezocht zou hebben, alvorens ontdekt te zijn. Even als vroeger blijft hij als reden van zijn zonderling gedrag opgeven, dat hij begeert gevoelt alles te vernemen wat ten Hove gezegd en gedaan wordt, ten einde daarover een boek te schrijven.

— Te Canonmills, bij Edinburg, woont en leeft thans nog in bekrompen omstandigheden een achtereed van *Alexander Selkirk*, wiens zonderlinge lotgevallen bekend en beschreven zijn onder den verlichten naam van *Robinson Crusoe*.

— De broeder van den staatsgevangene *A. M'Leod* heeft een brief in het licht gegeven, om te bewijzen dat genoemde zijn broeder geen deel aan het verbranden der stoomboot *Caroline* gehad heeft, en zelfs dat vooral eerst den volgenden morgen heeft vernomen.

— Men zegt dat er regementen, waarvan twee thans in Ierland liggen, gereed moeten houden om naar Noord-Amerika ingescheept te worden, en dat ook, in geval van nood, behalve de reeds vroeger vermelde tien linieschepen, verscheiden gewapende stoomlooten derwaarts zullen gaan.

— Men heeft berigten uit New-York ontvangen, dat het wonder van Noord-Amerika, de Waterval van Niagara, weerwaarts zoo veel nieuwsgierigen trekken deed, dat meer bepaald, daar half Februarij laatstleden al de reisrekken, die dit grootsch natuurverschijnsel deden ontmoeten, van lieverlede bur

zijn gekantold, zaamgestort en weggezonken, zoodat de rigting van den droom geheel is verlegd, en het majestueuse voorkomen der in de diepte heen schietende wateren volstrekt is weggenomen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17. Maart. In het paleis van het Luxemburg worden drukke toebereidselen gemaakt, welke doen vermoeden dat het proces van *Darmès* en zijne medebeschuldigden nu eerlang voortgezet zal worden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 16 Maart. Zijne Majesteit heeft, bij onderscheiden in den loop dezer maand genomen besluiten, eene nieuwe organisatie op voet van vrede gearresteerd voor het wapen der infanterie, voor dat der kavallerie, voor dat der artillerie, en voor dat der genie, mitsgaders voor de geneeskundige dienst bij de landmagt.

Tot de formatie der infanterie behoort de staf, bestaande uit: 1 Generaal der infanterie; 3 luitenant-generaals, divisie-kommandanten; 6 generaal-majoors, brigade-kommandanten; 1 adjudant uit den gelederen der infanterie; 3 adjudanten van de divisie-kommandanten; 6 adjudanten van de brigade-kommandanten; 1 regement grenadiers, bestaande uit twee bataillons, ieder bataillon van vier kompagnien; 1 regement jagers, zamengesteld als dat der grenadiers; 10 regementen infanterie, elk zamengesteld uit drie veldbataillons, en een reserve-bataillon, elk bataljon bestaande uit vier kompagnien; met bepaling dat het 3e bataillon uit flankeurs zal bestaan; 1 garnizoensbataillon.

Door deze nieuwe formatie, zijn de majoors à la suite en de schoolkompagnien, welke tot de vorige formatie behoorden, opgeheven, — terwijl daarbij al verder is bepaald, dat de kapiteins bij de regementen grenadiers en jagers in twee, en bij die der regementen infanterie in drie onderscheiden klassen zullen worden verdeeld.

Tot de formatie der kavallerie behoort de staf; bestaande uit: 1 luitenant-generaal, opper-bevelhebber; 2 generaal-majoors kommandanten der brigades; 1 adjudant van den opper-bevelhebber; 2 adjudanten van den kommandanten der brigade, 2 regementen lansiers; 2 regem. ligte dragonders; 2 regem. zware dragonders; zullende elk regement zijn zamengesteld uit 4 escadrons.

Door deze nieuwe formatie zijn de luitenants à la suite en de luitenants cornets vervallen; — zullende daarentegen bij ieder regement een adjudant-onderofficier standaarddrager worden aangesteld.

Tot de formatie der artillerie behoort de staf, bestaande uit: 1 luitenant-generaal, chef van het wapen; 2 commandanten voor het personeel en materieel der artillerie, 1 adjudant van den luitenant-generaal, chef van het wapen; 2 adjudanten bij de kommandanten van het personeel en materieel; 5 directeurs der artillerie-directiën, hebbende ieder een adjudant; 1 directeur der stapel- en constructie-magazijnen te Delft; 1 onder-directeur; 1 kapitein-vuurwerker; 1 kapitein voor het scheikundig laboratorium; 1 kapitein als opziger in den gewoor-winkel; 1 directeur voor de metaal geschutgieterij te 's Hage; 1 onder-directeur; 1 inspecteur der draagbare wapenen, 1 inspecteur der buskruid-fabrijcatie; 7 magazijnmeesters der artillerie, 1e. klasse, 13 der 2e. klasse, 12 der 3e. klasse; 16 constructeurs der 1e. klasse, 16 der 2e. klasse, 28 der 3e. klasse; 2 regementen veld- en vesting-artillerie, zamengesteld uit 14 compagnien, waarvan 4 batterijen veld- en 10 compagnien vesting-artillerie en trein, zamengesteld uit 15 compagnien, waarvan 13 compagnien vesting-artillerie en 2 compagnien artillerie-transporttrein; 1 regement rijdende artillerie bestaande uit 7 compagnien, even zoo veel batterijen uitmakende; het corps pontonniers en een compagnie artillerie-werklieden.

Bij het wapen der artillerie zijn, even als bij dat der infanterie, de kapiteins in 3 klassen verdeeld.

Door de nieuwe formatie, aan het wapen gegeven, zijn de plaatselijke artillerie-commandanten gesupprimeerd.

Tot de formatie van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs, behoort de staf, bestaande uit:

1 Generaal-majoor, 3 kolonels; 4 luitenant-kolonels; 4 majoors, 11 kapiteins van de eerste klasse, der 2e klasse, 10 der 3e. klasse; 20 1e. luitenants; 22 2e. luitenants; 20 opzigters van de 1e. klasse, 10 der 2e. klasse, 12 der 3e. klasse; 1 bataillon mineurs en sappeurs, zamengesteld uit 4 compagnien.

Voorts is bij dat besluit het rijk voor zoo veel de dienst der genie betreft, verdeeld in drie fortificatie-directiën, en in een afzonderlijk bestuur der fortificatie in het Hertogdom Limburg; zullende de standplaats der:

1e. directie vastgesteld zijn te 's Gravenhage, die van de 2e. te Nijmegen; die van de 3e. te Breda; en die in Limburg te Maastricht.

Tot de formatie van het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, bij de corpsen, hospitalen en garnizoenen behoort:

1 Inspecteur-generaal, met rang van generaal-majoor; 2 inspecteurs, met rang van kolonel; 2 eerste officieren van gezondheid van de 1e. klasse, met rang van luitenant-kolonel; 4 idem, van de 2e. klasse, met rang van majoor; 28 officieren van gezondheid van de 1e. klasse, met rang van kapitein; 60 idem van de 2e. klasse, met rang van 1e. luitenant; 60 idem van de 3e. klasse, met rang van 2e. luitenant; 1 apotheker van de 1e. klasse, met rang van kapitein; 15 idem van de 2e. klasse, met rang van 1e. luitenant; 25 idem van de 3e. klasse, met rang van 2e. luitenant; 9 paarden-artsen met rang van 1e. luitenant; 9 adjunct-paarden-artsen, met rang van 2e. luitenant; 6 kweekelingen van de 1e. klasse; 16 kweekelingen van de 2e. klasse.

Bij deze nieuwe formatie van de militaire geneeskundige dienst is tevens bepaald, dat, met intrekking van de tot heden bestaande vergunning, aan de militaire geneeskundigen, voor zoo lang zij in actieve dienst zijn, het uitoefenen van de burgerlijke praktijk uitdrukkelijk wordt verboden; en voorts almede, dat de plaatsen van inspecteur en eerste officieren van gezondheid niet naar ouderdom van dienst vervuld zullen worden, maar naar keuze, welke alleen gegrond zal zijn op wetenschappelijke verdiensten en persoonlijke hoedanigheden.

Eindelijk heeft Z. M., met opzigt tot de regelen welke, van nu voortaan, bij de bevorderingen van officieren zullen worden gevolgd, het besluit genomen, hetwelk wij hier in dezelfs geheel insereren.

Z. M. de Koning heeft den Raad van Ministers die den 17. dezer alhier gehouden is en omstreeks drie uren geduurd heeft, gepresideerd. Heden is door Hoogstdenzelve het volgend besluit genomen:

Wij WILLEM II, enz.

In aanmerking nemende, dat er zich gevallen kunnen voordoen, waarin [illegible] bij het toepassen van art. 96 der Grondwet, van belang zoude weezen de inlichtingen te erlangen, welke voor het onderzoek van de geloofsbrieven der nieuw inkomende leden mogten geoordeeld worden noodzakelijk te zijn;

Dat echter het bepaalde bij § 2 van het koninklijk besluit van den 8 Junij 1820, No. 1, de Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur verhindert, om aanvragen, welke van de zijde der Kamers tot dat einde mogten geschieden, aan te nemen en te antwoorden;

Dat voorts diezelfde bepaling gemelde Hoofden der Departementen belet, om aan te nemen de verzoekschriften, welke de Kamers der Staten-Generaal zouden wenschen bij de Regering bekend te stellen, en met dat oogmerk aan eenig Departement van Algemeen Bestuur te remvoijeren; zulks niettegenstaande zoodanig eenvoudig remvoi niet kan geacht worden eenige inbreuk te maken maken op de betrekking, welke tusschen de Kamers der Staten-Generaal en de Departementen van Algemeen Bestuur grondwettig bestaat;

Hebben goedgevonden en verstaan, met wijziging in zoo verre van het bepaalde bij § 2 van het koninklijk besluit van den 8 Junij 1820, No. 1, en onverminderd de bevoegdheid bij art. 93 der Grondwet aan de Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur toegekend, hen aan te schrijven en te gelasten:

1°. Om van de Kamers der Staten-Generaal respectivelijk aan te nemen en te beantwoorden de aanvragen om inlichtingen, welke, bij het toepassen van art. 96 der Grondwet voor het onderzoek van de geloofsbrieven der nieuw inkomende leden, door eene der Kamers mogten geoordeeld zijn noodzakelijk te wezen.

2°. Om desgelijks aan te nemen de verzoekschriften, welke door een der beide Kamers aan hen eenvoudig mogten zijn gerenvoijeerd.

Het tegenwoordig besluit zal worden medegedeeld aan de beide Kamers der Staten-Generaal en aan de Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, alsmede aan den Raad van State, enz.

— HH. KK. HH. de Prins en Prinses *van Oranje* hebben heden morgen deze residentie verlaten, om zich naar Stuttgart te begeven, ten einde aldaar eenigen tijd te verblijven.

— Men wil dat Zijne Majesteit den noodigen last gegeven heeft, om de zaak van jonkh. *R. L. van Andringa de Kempenaer*, ridder der Militaire Willems-orde, 4e klasse, die in den tijd, wegens bewerde onregt, zijn ontslag heeft gevraagd, door de Departementen van Oorlog en voor de Marine en Koloniën, te doen onderzoeken en aan eene herziening te onderwerpen.

— Den 18. dezer 's namiddags omstreeks vijf uure is boven Utrecht een zwaar onweder, vergezeld van hagel en regen, losgebarsten, waarbij de bliksem op den Stads Singel, tusschen de Wittevrouwe- en Tolsteegpoorten, in een boom is geslagen.

Mengelingen.

FELIX D., een jonge schilder en kweekeling van het Fransche Instituut te Rome, had veel van de roovers hooren spreken; die in de nabijheid dezer stad hun handwerk dreven, en koesterde den wensch, om ze zoo nader te leeren kennen en, zoo mogelijk, naar de natuur te teekenen. Deze wensch ging spoediger, in vervulling, dan hij gedacht had. Opwekeren dag had hij zich diep in het gebergte begeven, om een belangrijk punt op te nemen. Hij was in zijnen arbeid verdiept, toen hem eenklaps iemand op den schouder klopte. Hij zag omhoog, half als boer en half als soldaat gekleeden mensch, die hem vroeg, hoe laat het was. Felix trok een klein horologie van wijnig waarde uit, dat de vreemdeling hem met veel behendigheid uit de hand nam en koelbloedig bij zich stak. «Ik verstaa u", zeide de schilder «gij hebt niet naar den tijd, maar naar het horologie gevraagd." — «Dat is duidelijk. Geef mij nu uwe beurs." — «Zij is een mager." — «Het doet mij treurige vangst, die wij aan u doen, maar zie uw werkvolk." — «Adio." — «Nog een oogenblik", zeide Felix «de lieden, die ik daar beneden zie, zijn waarschijnlijk uw kameraden?" — «Zij zijn schoon gezegend en van treffende werking in dit landschaps-tafereel. Wilt gij mijn een groote dienst bewijzen? Zeg hun, dat hij er slechts eenige minuten blijven, opdat ik hen teekene." — «Een hoe veel geeft gij ons daarvoor?" — «Wat slecht gij? Maar gij hebt mij alles ontnomen." — «Ik meen, gij schildert betaalt een dukaat voor ieder persoon; die u tot model dient. Gij geeft dus zes daalders, uw woord is voldoende; gij zegt mij uwen naam en adres, en ik zal het geld bij u afhalen, zoo dra ik om bezigheden te Rome kom." — Felix nam de voorwaarde aan. Veertien dagen daarna was hij in zijne werkplaats alleen, toen de rooverkapitein zich bij hem vervoegde en zeide: «Gij hadt mij toch niet verwacht?" — «Ik moet bekennen, neen." — «Ik heb het u toch gezegd, wij moeten onze zaakjes in orde brengen; ik ben daar zeer nieuwsgierig naar. Ik kom alzo uw schuldeischer. Zijt gij in staat te betalen?" — «Gij hebt een goed geheugen." — Felix opende zijne secretaire, terwijl de roover eensklaps uitriep: «heerlijk!" — «Wat dan?" — «De schilderij, die onze zamenkomst voorstelt." — «Uw oordeel vleit mij, want gij zijt een bevoegd regter. Hier zijn uwe zes daalders." — «Neen, ik verlang geen geld van u. Wilt gij mij de schilderij verkoopen?" — «U?" — «Nu ja ik heb in mijnen gordel geld genoeg, om eenen Raphael te betalen." — «Ik twijfel er niet aan; maar ik wil u eenige dukaatschulden. Zoo de schilderij u behaagt, neem haar voor de zes daalders, die ik u schuldig ben." — «Neen ik wil geen misbruik van uwe goedheid maken; uwe schilderij is mij tweehonderd dukaten waardig." — De Bandiet wierp eene met goud gevulde beurs op de tafel [illegible] schilderij onder den arm met zich. (*Kamper C.*)

Er zijn voorbeelden, dat levende padden binnen in steenen zijn besloten gevonden. Een dergelijk merkwaardig verschijnsel wordt uit Engeland gemeld. De heer *Richard Tomlinson* te Lankaster, brak een groot stuk steenkolen en vond, tot zijne verbazing, eenen fraaijen kleinen kikvorsch in eene kleine holligheid midden in het stuk. Hij heeft het stuk steenkolen en den kikvorsch (die nog leefde) zorgvuldig bewaard en eene menigte nieuwsgierigen zijn gekomen, om het onderlings verschijnsel te zien. Men houdt zich overtuigd, dat het stuk tot woonplaats van den kikvorsch gedient heeft van den tijd der vorming dezer steenkolen af.

Correspondentie.

Een onzer geabonneerden wil het reizende publiek, *tot voorkoming van schade*, gewaarschuwd hebben, dat men hem, voor het traject van den Abeele naar Vlissingen, met de diligence van het *Postwagenveer* 56 cents heeft doen betalen, terwijl men voor hetzelfde traject, met de diligence van *Brookers en Comp.*, slechts 30 cent betaald.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN den 20. Maart. Sedert den 19. dezer, zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, passagiers en stukgoederen; la Conciliation, P. Eklund, Nantes, wijn; Helen Symons, D. Tipp, New-York en Cowes, olie en kisten; le Mentor, F. Lancelot, Nantes, wijnen; de Maria, J. A. Westerling, Nantes, wijnen; der Eclipse, A. P. Andriessen, Messina, fruit; Ludovico, F. Danilo, Redon, honig; de vrouw Fenna, G. L. Sok, Baljonnie, wijn; Aurora, L. A. Tisch, Marseille, koolzaad; la Belle Alliance, N. Jepsen, St. Ubes, zout; Concordia, R. D. Dorius, Rotterdam, stukgoederen; Wilhelmina, G. van der Steen, Messina, fruit; Henriette, P. Benest, hebbende wegens lekkagie hier binnen gelegen, is naar Antwerpen opgevaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen; Aldonia, M. Movall, boomschors, Londen; Eliza, C. Fertig, ballast, Buenos Ayres; l'Industriel, L. D. Hondt, stukgoederen, Koppenhagen; l'Alphonse, F. Mounier, zout, Havre de Grace; The Crescent, J. Domville, schors, Liverpool; Jvanhoe, D. Legona, vlas, Napels; London Packet, P. A. J. Jansen, suiker, Trieste; Catharina Margaretha, A. T. Behrens, stukgoederen, Hamburg; The two Friends, A. Ogier, dakpannen, Yersey.

Advertentien.

De ondergeteekende heeft weder ontvangen een ruim assortiment van LAKENS, BUCKENS, SATIN en LAINES, in verschillende kleuren en kwaliteiten, ZOMERSTOFFEN, VESTEN enz., naar de nieuwste desseinen. Door bijzonder lage prijzen en dengdelijke kwaliteiten, welke hij in deze het genoegen heeft zijne begunstigers te kunnen aanbieden, doen hem hopen, ook dit jaar hun vertrouwen te verwerven.

J. HOUBAER.
Walstraat E. N°. 8.

Te Vlissingen wordt op de aangenaamste standplaats (de Kaai) bij eene BURGER FAMILIE, aan een Heer of Juffrouw tegen een billijke prijs, alleen aangename VOORKAMER te Huur aangeboden; benevens Kost en Inwoning; belevende de vereischte en prompte bediening.

Men adresseere zich bij den uitgever dezer Courant.

Ter Drukkerij van P. VEDTS DE SWART.